

Hamvazószerda

A Hamvazószerda egy igen jelentős időszaknak, a Nagyböjtnek a kezdete, amely negyven napig tart. Ezen a napon megemlékezünk arról, hogy:

„*Porból vagyunk és porrá leszünk újra.*” Ennek megfelelően, ebben az időszakban igyekszünk nemcsak böjtölni, hanem többet imádkozni és minél több jót tenni.

Az idén 2017. március elsejére esett a Hamvazószerda. A nyírbátori Báthory István Katolikus Általános Iskola, Gimnázium és Szakgimnáziumban a megemlékezést Babály András római katolikus plébánosának és lelki vezetőnek a szívhez szóló és elgondolkodtató elmélkedése indította el. Ebben a bevezetőben az atya beszélt ennek az ünnepnek az eredetéről, és a jelentőségéről a keresztény életben. Beszélt arról, hogy bár ennek az ünnepnek valóban emlékeztetnie kell minket az elmúlásra, legalább ilyen fontos, hogy az előttünk álló nagyböjti időszak „*az érdemszerzés ideje*” is, ahogyan egész földi életünkben is ezt kell szem előtt tartanunk. Így ez az időszak lehetőséget kínál arra, hogy minél több jócselekedetet hajtsunk végre, hogy embertársainkhoz is nagyobb figyelemmel, szeretettel közeledjünk és mindezt ne komor arccal, hanem mosolyogva tegyük meg.

Beszédében igyekezett hangsúlyozni, hogy a böjtölésnek több formája is létezik és nemcsak a hústilalmat értjük rajta Hamvazószerdán és Nagypénteken. A böjtölés önmegtagadást és önfegyelmet is jelent, lemondást azokról a dolgokról, melyeket különösen szeretünk. Akaratunk egyfajta megacélozása is, készülődvén a kereszténység legnagyobb ünnepére. Jézus példáját igyekszünk követni, aki mielőtt megkezdte volna tanítói pályafutását kivonult a pusztába, ahol negyven napos böjtöt tartott, és ahol minden emberhez hasonlóan kísértésekkel kellett szembenéznie. Miután ezeket kiállta, megerősödve látott neki küldetésének végrehajtásához.

Az elmélkedés után kezdetét vette maga a hamvazkodás, amelyben Babály András atyán kívül az iskolában tanító Kiss Zsolt és Kicsák János görög katolikus atyák is segítettek keresztet rajzolni a hamuval az ünnepségen részt vevő tanárok, diákok és ott dolgozók homlokára. A hamvazkodást ifjúsági egyházi énekek kísérték, amelyek még ünnepélyesebbé és meghatóbbá tették ezt a jeles eseményt.

„*Amilyen az előkészület, olyan lesz az ünnep is!*” - szokta mondani Babály András atya és minden reményünk megvan rá, hogy ezzel a megemlékezéssel méltó módon kezdtük el a felkészülést Húsvét ünnepére.

Földes Flóra hitoktató

